

води по планината да тражашъ нѣкои злапи-
ны бубулечки, отъ коихъ шо нѣкои памериха,
и въ записките си забележиха, гдѣ, и въ кои
мѣста се намерувашъ. Такъ и други многи,
коишо за да се научашъ нѣщо за древнишъ
обитатели, дѣлата и обычаите имъ, тра-
жеха разны надписы, монеты, каменныште
образы и древности въ вепхииште болгарски
Столнины, коишо се намерувашъ околъ спа-
рата планина отъ едиаша и отъ другата
страна, и ги преминувашъ въ записките си,
безъ да видашъ и да познаяшъ, какъ все оно
щото тїи тражашъ, намерува се въ той
самый народъ, въ истыите сегашни жители,
коишо са попомцы на древниште ония оби-
татели болгарски. А защо; защото въ пер-
выхъ, всичките тїи европейски пушеше-
ственици не имѣха право понятіе зарадъ
Болгарете, що са, каковъ са народъ, и за-
служувашъ ли нихното вниманіе: а второ,
защото и самыште Болгаре споредъ древно-
то си воспышаніе, отвращахасе всегда отъ
всекого Европейца абіе, пощо го разумѣваха
какъ е западняго исповѣданія, какъ шо спру-
ваха прежде, даже и въ сама проевѣщенаша
Европа, человѣцы низнаго происхожденія,
когдашо виждаха нѣкого който исповѣдува,
и держисе исповѣданія восточнаго, отъ коя-